

MDM Lista 6

Weronika Jakimowicz

ZMIANY:

- ↔ Zadanie 2.
- ↔ Zadanie 5.
- ↔ Zadanie 6.

ZAD. 1.

Rozważmy najpierw prawą stronę równania. Spośród n osób wybieramy najpierw lidera delegacji. Możemy to zrobić na n sposobów. Chcemy mu dobrać pewną delegację osób. Ponieważ lider został już wybrany, to zostaje nam $(n - 1)$ osób. Dla każdej z nich mamy dwie możliwości: albo osoba zostanie wybrana albo nie. Czyli dla każdej z $(n - 1)$ możemy zdecydować jej los na 2 sposoby, co daje nam

$$n \cdot 2^{n-1}$$

sposobów na wybranie delegacji z co najmniej 1 osobą.

Teraz zajmujemy się lewą stroną równania. Suma przechodzi przez wszystkie możliwe rozmiary delegacji: możemy wybrać delegację która ma tylko jedną osobę (wtedy $k = 1$), a możemy też przecież wybrać delegację o $k = n - 1$ lub $k = n$ członkach. W każdej z takich k -osobowych delegacji lidera możemy wybrać na k sposobów. Całość daje to samo rozwiązanie co przechodzenie przez każdą potencjalną osobę po kolei i decydowanie czy ona trafia do delegacji czy też nie.

ZAD. 2.

Zamieniam pomysł z łączeniem w pary na o wiele prostsze wyjaśnienie.

Jeśli jedynek jest o co najmniej 2 więcej niż zer, to całość nam nie zadziała. Na przykład w 1101 nie możemy rozdzielić dwóch pierwszych 1. Załóżmy więc, że

$$k < l + 2$$

Rozstawmy nasze l zer w jednorodny ciąg. Między nimi jest $(l + 1)$ pustych miejsc w które chcemy wstawiać nasze k jedynek, ale każde miejsce możemy wybrać tylko raz. Czyli wybieramy k spośród $(l + 1)$ miejsc, co daje

$$\binom{l+1}{k}.$$

ZAD. 3.

Określmy zbiory:

$$A = \{k : 1 \leq k \leq n, 2|k\}$$

$$B = \{k : 1 \leq k \leq n, 3|k\}$$

Zacznijmy od znalezienia $|A \cup B|$. Z zasady włączeń i wyłączeń jest to

$$|A \cup B| = |A| + |B| - |A \cap B| = \left\lfloor \frac{n}{2} \right\rfloor + \left\lfloor \frac{n}{3} \right\rfloor - \left\lfloor \frac{n}{6} \right\rfloor,$$

bo $A \cap B$ to liczby podzielne jednocześnie przez 3 i 2, czyli podzielne przez 6.

Teraz niech

$$C = \{k : 1 \leq k \leq n, 14|k \text{ lub } 21|k\}$$

$$D = \{k : 1 \leq k \leq n, 10|k \text{ lub } 15|k\}$$

$$|C| = \left\lfloor \frac{n}{14} \right\rfloor + \left\lfloor \frac{n}{21} \right\rfloor - \left\lfloor \frac{n}{42} \right\rfloor$$

$$|D| = \left\lfloor \frac{n}{10} \right\rfloor + \left\lfloor \frac{n}{15} \right\rfloor - \left\lfloor \frac{n}{30} \right\rfloor$$

$$|C \cup D| = |C| + |D| - \left\lfloor \frac{n}{210} \right\rfloor$$

Czyli teraz od sumy $|A \cup B|$ chcemy odjąć $|C \cup D|$ i to jest nasz wynik.

ZAD. 4.

Liczba wszystkich permutacji to $n!$. Teraz wystarczy od wszystkich permutacji odjąć te, które nam nie pasują, czyli mają co najmniej jedną liczbę $i \leq k$ na pozycji i .

Rozważmy ciąg rekurencyjny $a(n, k)$ taki, że $a(n, k)$ to liczba permutacji zbioru n -elementowego, że pierwsze k elementów nie jest na swoim wyjściowym miejscu. Dla $a(n, 0)$ mamy oczywiście wartość $n!$ a dla $a(n, 1) = (n-1)(n-1)!$.

Prześledźmy wędrówkę pierwszego elementu. Jeżeli zamienimy go z jednym z pierwszych k elementów, to możemy to zrobić na $(k-1)$ sposobów i zostaje nam wtedy $(k-2)$ elementy w $(n-2)$ elementach. Jeżeli zamienimy pierwszy element z jednym z ostatnich $(n-k)$ elementów, możemy to zrobić na $(n-k)$ sposobów i zostaje nam wtedy do ustawienia $(k-1)$ elementów spośród zbioru $(n-2)$ elementowego. Jeśli natomiast na miejscu pierwszego elementu postawimy jeden z pozostałych $(n-1)$ elementów ale nie zamienimy go z jedyneką, to pozostaje nam ustawienie $(k-1)$ elementów spośród zbioru $(n-1)$ elementowego. Daje to poniższy wzór rekurencyjny:

$$a(n, k) = (k-1)a(n-2, k-2) + (n-k)a(n-2, k-1) + (n-1)a(n-1, k-1)$$

ZAD. 5.

Szukamy liczby permutacji zbioru $\{1, 2, \dots, n\}$ takich, że dla każdego i nie stoi ono na pozycji i .

Popatrzymy na liczbę permutacji, w których dokładnie k elementów pozostaje na swoim miejscu. Z n elementów te k które zostaną pozostawione w swoim miejscu może zostać wybrane na $\binom{n}{k}$ sposobów. Z zasady włączeń i wyłączeń, mamy, że ilość permutacji, w których przynajmniej jeden element jest na swoim miejscu to

$$\binom{n}{1}(n-1)! - \binom{n}{2}(n-2)! + \binom{n}{3}(n-3)! - \dots = \sum_{k=1}^n (-1)^{k-1} \binom{n}{k} (n-k)! = \sum_{k=1}^n (-1)^{k-1} \frac{n!}{k!}.$$

Nieporządek to permutacja, w której żaden element nie jest na swoim miejscu to liczba wszystkich permutacji pomniejszona o liczbę permutacji w których przynajmniej jeden element jest na swoim miejscu:

$$d_n = n! - \sum_k = 1^n (-1)^{k-1} \frac{n!}{k!} = n! + \sum_{k=1}^n (-1)^k \frac{n!}{k!} = \sum_{k=0}^n \frac{n!}{k!} (-1)^k = n! \sum_{k=0}^n \frac{(-1)^k}{k!}$$

Wzór Taylora na e^x to

$$e^x = \sum_{k=0}^{\infty} \frac{x^k}{k!}$$

i dla $x = -1$ przyjmuje to wartość

$$e = \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k}{k!}$$

czyli liczba nieporządków to w przybliżeniu

$$d_n \approx n! e^{-1} = \frac{n!}{e}$$

Uzasadnienie, że różnica między d_n a $\frac{n!}{e}$ jest bardzo mała:

W zadaniu proszeni jesteśmy o uzasadnienie, że

$$d_n = \left\lfloor \frac{n!}{e} + \frac{1}{2} \right\rfloor$$

$$\begin{aligned} \frac{n!}{e} &= n! \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k}{k!} = n! \sum_{k=0}^n \frac{(-1)^k}{k!} + n! \sum_{k=n+1}^{\infty} \frac{(-1)^k}{k!} = \\ &= d_n + \sum_{k=n+1}^{\infty} \frac{(-1)^k}{k \cdot (k-1) \dots (n+1)} \leq d_n + \sum_{k=n+1}^{\infty} \frac{(-1)^k}{2^{k-(n+1)+1}} = \\ &= d_n + \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^{k+n+1}}{2^{k+1}} \end{aligned}$$

zauważmy, że suma $\sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^{k+n+1}}{2^{k+1}}$ to szereg geometryczny, czyli jego suma to

$$\sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^{k+n+1}}{2^{k+1}} = \pm \frac{1}{2} \cdot \frac{1}{1 + \frac{1}{2}} = \pm \frac{1}{2} \cdot \frac{2}{3} = \pm \frac{1}{3}$$

Czyli różnica między d_n a $\frac{n!}{e}$ jest mniejsza niż $\frac{1}{2}$, więc możemy otrzymać d_n poprzez przybliżanie $\frac{n!}{e}$ do najbliższej liczby całkowitej:

$$d_n = \lfloor \frac{n!}{e} + \frac{1}{2} \rfloor.$$

ZAD. 6.

Zamiana na wersję z czarnymi skarpetami

Najpierw zajmijmy się przyporządkowaniem jednolicie czarnych skarpet do komody. Każda z nich ma być pełna, więc jeśli $n < 5$, to oczywiście nie możemy zrobić żeby żadna nie była pusta. Dajmy każdej komodzie po jednej skarpecie, w każdej z nich wybieramy szufladę na 4 sposobów, więc rozłożyć po jednej jednolicie czarnej skarpecie do 5 komód można na 4^5 sposobów. Pozostaje nam rozmieszczenie $n - 5$ skarpet do 20 szuflad.

Weźmy 19 jednolicie białych kapci, które będą nam wskazywać które skarpety idą do której szuflady i ułóżmy skarpety w ciąg. Koniec zawartości ostatniej szuflady jest wyznaczany przez koniec ciągu, stąd też o jeden kapeć mniej niż ilość szuflad.

Mamy $(n - 5) + 19 = n + 14$ miejsc w które możemy postawić kapcie. Wybieramy więc 19 takich miejsc i wkładamy w nie kapcie na

$$\binom{n+14}{19}$$

sposobów. Ostatecznie dostajemy

$$4^5 \cdot \frac{n+14}{19}$$

sposobów rozłożenia jednolicie czarnych skarpet do 5 komód po 4 szuflady tak, żeby żadna komoda nie była pusta.

ZAD. 12.

(a) {id, (12345), (13524), (14253), (15432)}

TAK, jest to grupa, ponieważ wszystkie elementy to potęgi (12345) (czyli mamy podgrupę cykliczną).

$$(12345)(12345) = (13524)$$

$$(12345)(13524) = (14253)$$

$$(12345)(14253) = (15432)$$

$$(12345)(15432) = (1)(2)(3)(4)(5)$$

(b) {id, (12)(34), (13)(24), (14)(23)}

TAK:

$$(12)(34)(13)(24) = (14)(23)$$

$$(12)(34)(14)(23) = (13)(24)$$

$$(12)(34)(12)(34) = \text{id}$$

$$(13)(24)(14)(23) = (12)(34)$$

$$(13)(24)(13)(24) = \text{id}$$

$$(13)(24)(12)(34) = (14)(23)$$

$$(14)(23)(13)(24) = (12)(34)$$

$$(14)(23)(12)(34) = (13)(24)$$

$$(14)(23)(14)(23) = \text{id}$$

Zbiór ten jest zamknięty na składanie permutacji, branie odwrotności i jego działanie jest łączne ze względu na definicję S_5 .

(c) {id, (12)(345), (135)(24), (15324), (12)(45), (134)(25), (143)(25)}

NIE:

$$(12)(345)(135)(24) = (14)(25)$$

nie jest zamknięta na składanie permutacji, bo wynik powyższego działania nie należy do danego zbioru.

ZAD. 14.

Obracając wierzchołki dwunastościanu dostajemy 60 symetrii:

Weźmy dowolny wierzchołek. Sąsiaduje on z 3 innymi, więc jeśli przierzucimy ten wybrany wierzchołek na dowolny inny, co można zrobić na 20 sposobów, bo mamy 20 wierzchołków, to dla jednego z jego sąsiadów miejsce możemy wybrać na trzy sposoby. Pozostali sąsiedzi muszą się dostosować do tego układu tak, żeby sąsiedztwo wierzchołków nie zostało naruszone. Daje to $20 \cdot 3 = 60$ symetrii obrotowych.

Teraz zauważmy, że dla każdego takiego obrotu możemy go złożyć z obrotem o π względem osi poprowadzanej przez wybrany wierzchołek i wierzchołek naprzeciwko niego. Takie złożenie jest nadal symetrią i mamy $60 \cdot 2 = 120$ symetrii na dwunastościanie foremnym.